

брой 4 (64), април 2014
списание
осем

8

Тесла и свободната енергия

4,96
лв.

Одигтирано
издание

Лазарките - до Инг и обратно	⋮	Северна България става пустиня?	⋮	Тантра свързва съзнанията
---------------------------------	---	------------------------------------	---	------------------------------

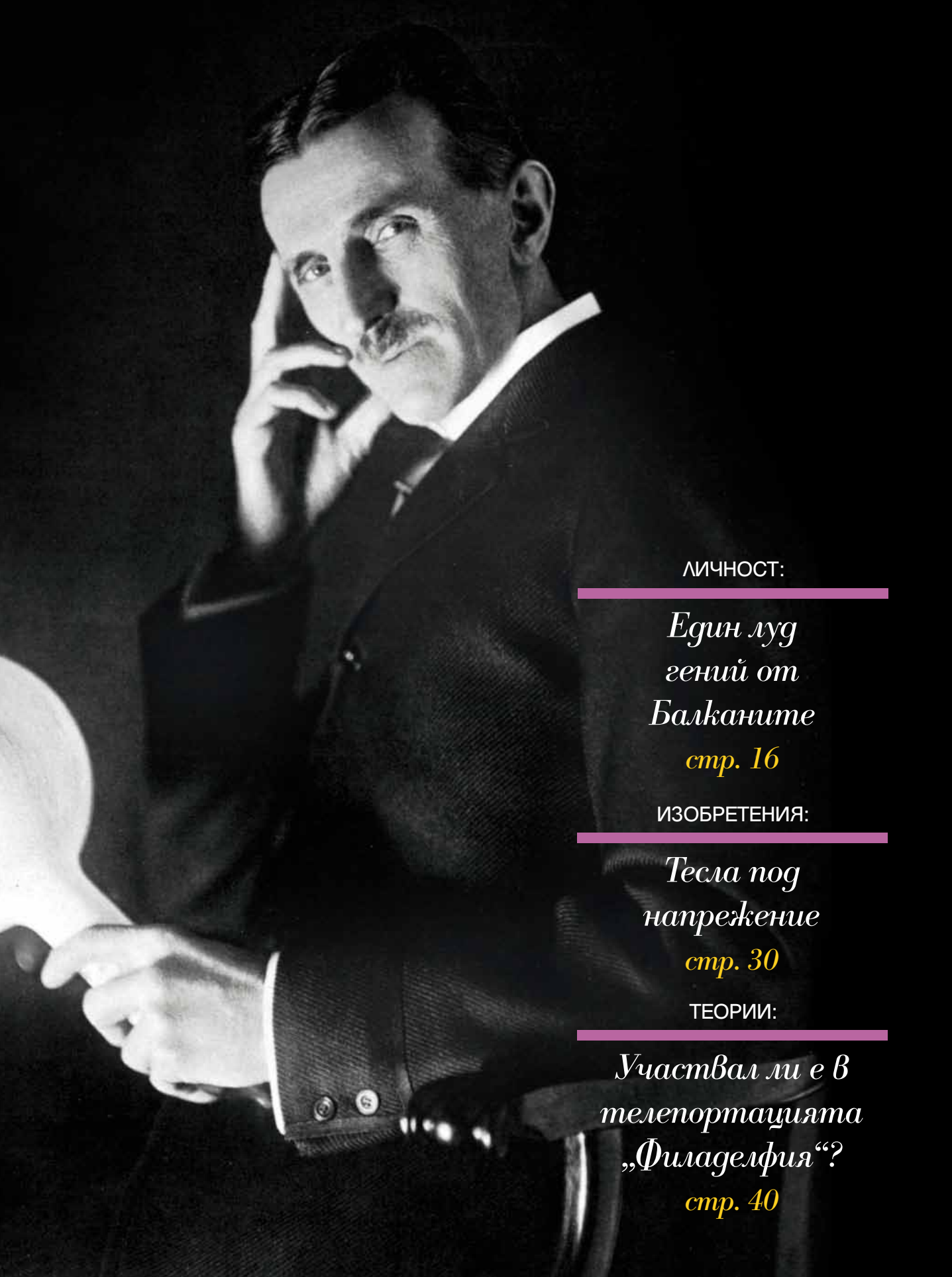
Името му продължава да вълнува, да буди възхищението на хората с научни познания, въображението на любителите на конспирацията, интереса на всички, които са се докоснали в учебниците, филмите или случайно в интернет до невероятната му личност.

Никола Тесла – един от несъмнените гении от Балканите, завещава на света над 700 патента в областта на електричеството и прави милионе-

ри не един и двама индустриалци, докато самият той изживява последните си години скромно и самотно, общувайки единствено с... гълъбите. Всеки е чувал по нещо за Тесла, превърнал се и в разпознаваем символ на попкултурата. Ще се опитаме да отсеем зърното от плявата по следите на неговия необикновен живот. Ще ви разкажем за съдбата му, ще ви представим някои от изобретенията му, ще надникнем и в конспиративните теории, за да потърсим истинския образ на тази велика личност.

Рицарят на светлината

Никола Тесла прави революция в технологиите, търси начин за връзка с отвъдното и може би открива пътя към неограниченото електричество

ЛИЧНОСТ:

*Един луд
гений от
Балканите*

стр. 16

ИЗОБРЕТЕНИЯ:

*Тесла под
напрежение*

стр. 30

ТЕОРИИ:

*Участвал ли е в
телепортацията
„Филаделфия“?*

стр. 40

Представете си интелект, предвидил и разработвал в XIX век безжични комуникации, дистанционни управления, Wi-Fi, електромобили и редица други нормални днес уреди. Неслучайно около личността и разработките на Тесла и до днес витаят мистерии.

Природата като че ли предвещава, че ще бъде специален човек. Никола Тесла е роден през 1856 г. в нощта срещу 10 юли в град Смилян – тогава част от Австро-унгарската империя, а днес – от Хърватия. В късните часове се развихря невиждана буря. Небето е разсичано от мълнии и гръмотевици, а бабата, която акушира, суеверно нарежда, че детето ще е обладано от тъмни сили. „Не!“ – казва Джука Мандич, майката на Тесла. – „Синът ми ще е озарен през целия си живот от светлина!“

Един луд гений от Балканите

*Сръбският емигрант в Америка печели
„Войната на токовете“ на изложение, увековечено
от Алеко Константинов*

Майката Георгина (Джука), по баща – Мандич, е дъщеря на свещеник. Произхожда от най-старите сръбски родове, известни с изобретателския си дух. В автобиографията си Тесла с възхищение описва майка си като изключителна жена, преминала през немало житейски бури, но надарена със силен дух и изобретателски способности – про-

дукт на нейните ръце са по-голямата част от домакинските уреди, грехи и мебели.

ТЕСЛА ПРЕДИ ТЕСЛА

Милутин Тесла, бащата на Никола, е православен свещеник. Син на офицер от армията на Наполеон, Милутин получава военно образование, по-късно намира призиванието си в духовенството под име-

Никола
Тесла

то отец Николай. Изключително ерудиран човек, поет и философ. Има изумителна памет и често рецитира дълги творби на различни езици, шегувайки се, че ако някои от класиците се изгубят, ще възстанови без проблем творчеството им.

Никола Тесла израства с брат си Дане и трите си сестри Милка, Ангелина и Марица. Увлечението му към точните науки е от най-ранна възраст, светкавиците и гръмотевиците са като магнит за момчето, а поощренията от чичо му - професор по математика, започват да оформят в детската глава все по-ясни планове за бъдещето.

Никола е изключително любознателен, често чете до зазоряване, тайно от баща си. Книгите се оказват единственото лечебно средство срещу честите боледувания в ранните години на бъдещия изобретател. Веднъж, когато е толкова зле, че даже и докторите са изгубили вяра в изцелението му, младежът намира няколко тома с романи и те дотолкова го завладяват, че забравя за безнадеждното си състояние. Това са ранните творби на Марк Твен. Двадесет и пет години по-късно, когато се сприятелява с писателя, Тесла му разказва тази история и остава изумен, когато вижда надарения с изключително чувство за хумор автор да плаче, трогнат от споделеното...

Една семейна трагедия бележи завина-

ги психиката на бъдещия учен. Петгодишен, Никола става свидетел на смъртта на брат си Дане в инцидент по време на конна езда. След трагедията започва да получава халюцинации. Включително и затова години по-късно, на върха на славата му, заобикалящите често ще го смятат за луд... при това, ако трябва да сме честни, не съвсем без основание.

18 САЛФЕТКИ

Популярният му образ е на ексцентричен гений, обладан от видения и пословични

Самият Марк Твен участва в демонстрациите на Тесла. Тук държи лампа, а през тялото му минава високочестотен ток.

„Енергията е основният проблем на бъдещето – въпросът е на живот или смърт. Настоящите енергийни източници са ненадеждни, тровят нашата планета и със сигурност един ден ще пресъхнат.“

фобии, вероятно гарнирани с доза театралност. Известно е например, че Никола Тесла изпитва неприкрито отвращение към праскови, страхува се до смърт от микроби, а перлите са в състояние да го доведат до припадък. Никога не се ръкува, а докосването до нечия коса го погнусава. Животът му е низ от безкрайни ритуали, а числото 3 обсебва до безумие ежедневието на учения.

Години наред се храни в един и същи ресторант, обслужван от един и същи сервитьор, на една и съща маса, фанатично полирайки приборите с точно 18 салфетки. Спи по 2-3 часа на денонощие, никога не се жени и прекарва целия си живот в хотелски стаи. Всички негови открития се дължат на видения, а гори и най-малки-

ят детайл от всяко изобретение е като сканиран в мозъка му.

В автобиографията си Тесла говори за майка си и баща си като за „земни родители“, отгледали него – дете от планетата Венера.

ПОДИР СЕНКИТЕ НА ОБЛАЦИТЕ

През 1873 г. младият Тесла все още е сравнително далеч от проявите на гениалност. Младежът току-що е завършил гимназията в Карловац, смайвайки учителите със способността си да смята наум сложни интегрални уравнения.

Но се налага да се върне у дома с нате-

Тесла показва част от своите изобретения през 1916 г.

жало сърце, защото волята на баща му е да стане свещеник. Мечтите на Никола се реят доста отвъд религиозните канони, но като че ли бъдещето му е предрешено. Съдбата се намесва не особено добронамерено, но достатъчно ефективно, давайки шанс на младежа да сбъдне мечтите си: Тесла се разболява от холера. Девет месеца е между живота и смъртта, а баща му в отчаянието си дава обет да го запише в най-доброто инженерно училище. Стига да оздравее...

Чудото се случва, но вместо нещата да се нарежат, Тесла получава повиквателна за австро-унгарската армия. Тригодишната задължителна военна служба, особено след тежкото заболяване, би го убива. За да се спаси от мобилизиране, младежът се укрива близо година при роднини близо до Граца. Скита по планините, облечен като ловец, а контактът с природата го прави по-силен психически и физически.

През 1875 г. Никола заминава да учи в Технологичния университет в Грац, Австрия, получавайки военна стипендия благодарение на дядо си. През първата година не пропуска лекция. Оценките му са отлични, преподавателите не пестят похвалите си. Работи от 11 до 3 след полунощ всеки ден – незначитайки нито неделите, нито празниците. Тесла всячески се стреми да докаже на баща си, че не е сгрешил, записвайки го да учи математика и физика. Но въпреки добрите отзиви на преподавателите Милутин Тесла изглежда равнодушен към успеха на сина си.

„Това почти уби моята амбиция, но по-късно, когато баща ми почина, бях потресен, откривайки сред вещите му един пакет писма. В тях моите професори го умоляваха да прекрати обучението, ако не иска прекаленият ми работохолизъм да ме убие“ – разказва по-късно Тесла в автобиографията си.

Към края на втората година учебният му ентузиазъм рязко секва след конфликт с един от преподавателите, професор Пешел. Ябълката на раздора е динамото на

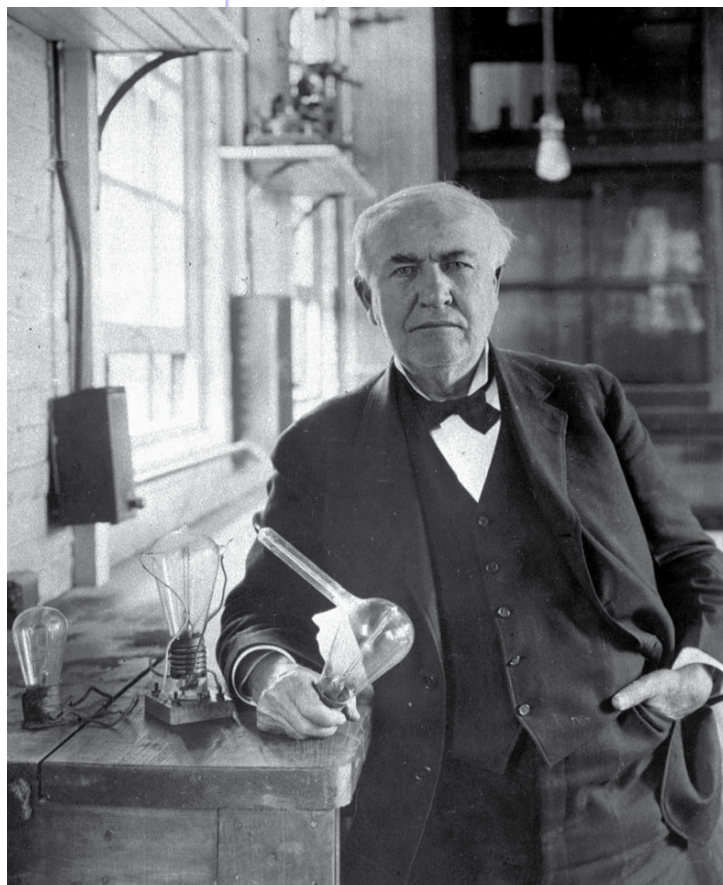
„Днешните учени мислят задълбочено, вместо да мислят ясно. Човек трябва да бъде с разума си, за да мисли ясно, но може да мисли задълбочено и да е доста луг.“

Грам, което може да работи и като електродвигател с постоянен ток. Според младия сърбин, в чиято глава започва да се оформя идеята за въртящо се магнитно поле, двигателят може да работи, без да

В тази демонстрация от 1898 г. Тесла пренася лампата на няколко метра от генератора и въпреки това тя продължава да свети.

Томас Едисон е известен като съперник на Тесла, но има и свои големи приноси. Никои не може да оспори невероятните му прогнози - например за днешните електронни книги.

е необходим колектор. Разгрозен, професорът отговаря: „Може би ще постигнете велики неща, г-н Тесла, но със сигурност няма да успеете в това начинание. Това е перпетуум мобиле, невъзможно е!“.

Тесла все по-рядко посещава лекции и се отдава на нова страст – хазарта. Проиграва сериозна сума пари, а срамът от стореното завинаги ще заличи комарджийството от биографията му. През по-късните му години билиардът се превръща в негово любимо хоби.

Спорно е дали успява да завърши образованието си. Според доста източници младият Никола не взема последните си изпити и напуска университета, преустановявайки всякакви връзки с приятели и семейство. Дори се появява слух, че се е удавил в река Мура близо до Грац.

ПОДАРЪК ОТ ГЪОТЕ

Оказва се, че нищо подобно не се е случило, а Тесла е заминал за Марибор и там си намира не особено добре платена работа като чертожник. Милутин прави опити да върне сина си у дома, но не успява. Все пак младежът е доведен обратно при семейството си на 24.03.1879 г. под полицейска охрана заради незаконното си пребиваване в Марибор.

Месец по-късно Милутин Тесла умира. Последната му воля е Никола да завърши философия в Прага. Чичовците му събират пари за това, но и философското образование се оказва кауза пердута за Тесла.

През 1880 г. младият сърбин постъпва в Националната телефонна компания в Будапеща. По време на една от обичайните си разходки в парка получава видение. Пронизва го пулсираща краткотрайна болка, последвана от трескаво рецитиране на любимия Гьоте. Думите от „Фауст“ се леят с лекота (Тесла още по това време говори свободно осем езика!). След последната строфа младежът с голяма точност, направо върху земята, скицира схемата на асинхронен двигател.

АМЕРИКА, АМЕРИКА...

През 1882 г. Никола започва работа във френския клон на „Континентал Едисон Къмпани“, но работата бързо му омръзва, а идеята да прекоси океана го привлича все повече.

Електроиндустрията в САЩ по това време се развива с изключителни темпове. Мисълта за възможностите отвъд Атлантика изпълва младия Тесла с ентусиазъм и в крайна сметка през 1884 г. той заминава. На кораба, с който пътува, избухва бунт, голяма част от багажа и парите му са откраднати. Все пак сърбинът стъпва благополучно на американска земя, само с четири цента в джоба, малко грехи, няколко поеми и препоръчително

писмо до Томас Едисон.

Срещата между двамата от самото начало е заредена с напрежение и по-късно ще доведе до прословутата „Война на токовете“. Все още обаче картите не са хвърлени на масата. Тесла слиза от кораба и възможно най-бързо се отправя към дома на Едисон, стискайки в ръка препоръчителното писмо от директора на френския клон на компанията му - Чарлз Бачелър. То е лаконично и звучи по този начин:

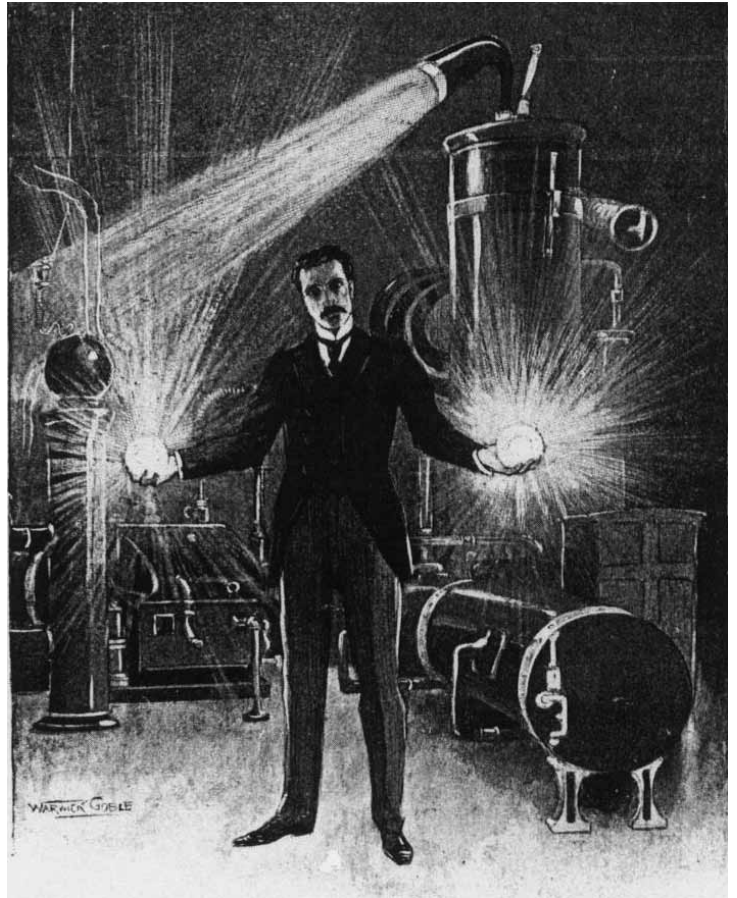
„Това писмо служи, за да представи г-н Никола Тесла.

Драги г-н Едисон, познавам само двама велики мъже. Вие сте единият, а младият Никола Тесла е другият.“

КРАЛЯТ НА ТОКА

Едисон е доста скептичен към напаката с чертежи, които Тесла му подава. Американският изобретател е един от най-влиятелните и богати хора в сферата на енергетиката. Благодарение на него е електрифициран Ню Йорк. Първата осветена през 1881 г. частна къща е на добрия му приятел, финансовия магнат Джей Пи Морган. Не случайно прозвището му е Кралят на тока. Притежава над 1000 патента. Изобретения като телеграфа, фонографа, кинескопа, микрофона и най-вече патентите в усъвършенстването на електрическата лампа го правят изключително популярен. Разбира се, не е тайна, че повечето от тези изобретения са плод по-скоро на усилията на неговите служители, отколкото на иновативния му дух, но пък добрият бизнеслюх на Едисон няма как да се оспори. „Изобретението е 1% вдъхновение и 99% пот“ – това е кредото на Краля на тока.

Един от явните недостатъци на Едисон е прекаленото му тесногърдие. Обсебен от системата за постоянен (прав) ток, американецът така и не успява да съзре недостатъците му – за него са нужни много генератори за захранване, голяма част от енергията се губи, невъзможно е да се електрифицират домовете на хо-

рата, живеещи в периферните части на градовете, а индустрията изпитва все по-голяма нужда от високи мощности, които правят ток е неспособен да осигури.

Скиците на асинхронния двигател, трансформатори, генератори, показани от Тесла, будят присмех и сарказъм у Едисон. Системата му за променлив ток е сметната от американеца за абсолютно непрактична. Въпреки всичко обаче Едисон е респектиран.

Освен с изобретенията си в своето време Тесла бил известен и с невероятните си презентации.

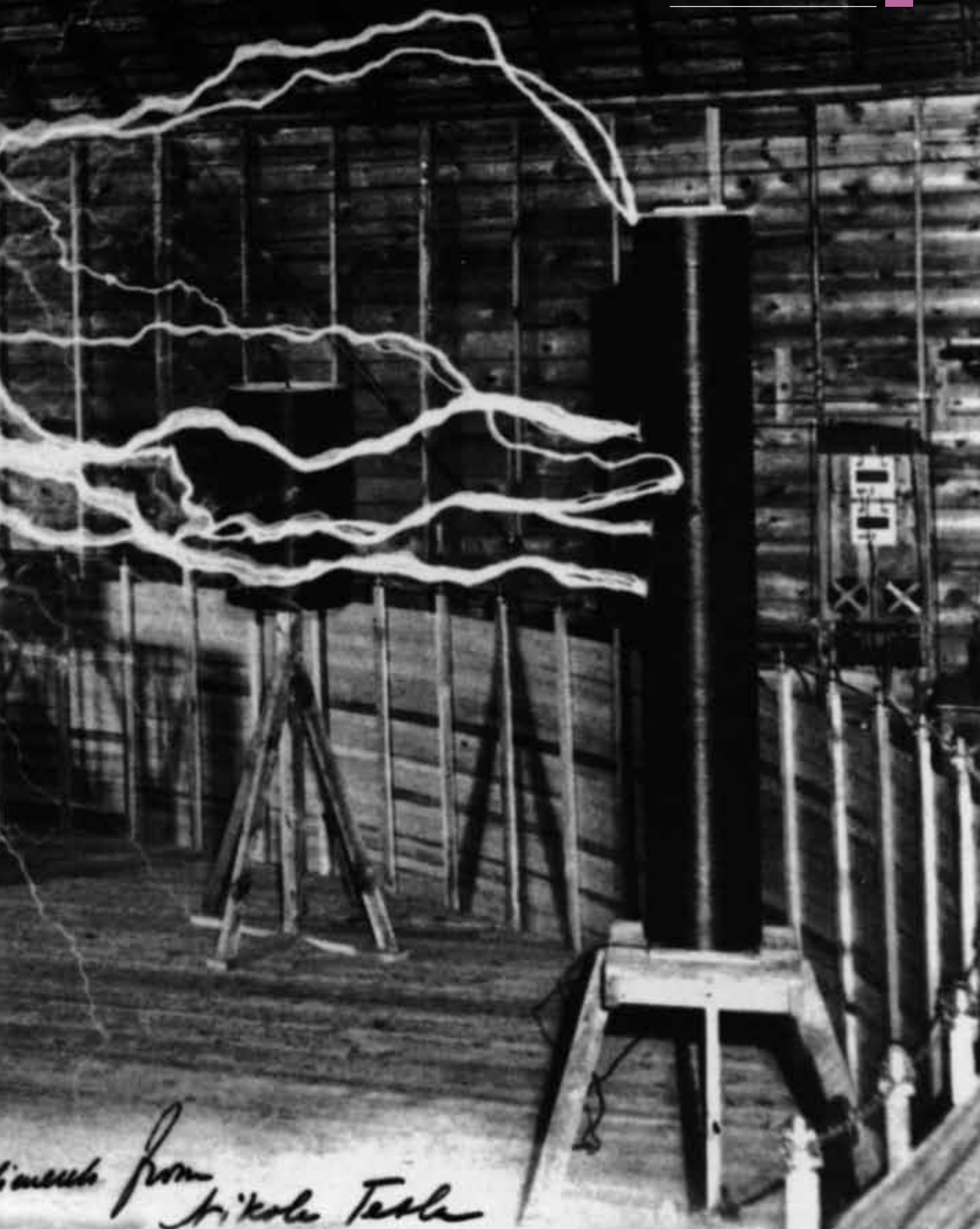
” Науката е лична перверзия, освен ако крайната цел не е подобряване на живота на човечеството.

■ ТЕМАТА...

Тесла до своя електрически предавател в Колорадо Спрингс. Твърди се, че машината била способна да предава милион волта напрежение на разстояние без проводници. Снимката е от 1899 г.

Copyright

Gift from
Nikola Tesla

Банкет в чест на избора на Хенри Клоус за президент на Американския съюз на гражданите. Тесла е вторият отлясно. 1910 г.

Решава да назначи на работа младия изобретател.

За съжаление, историята завършва с пълно фиаско. Тесла прави значителни подобрения в лабораториите на Едисон и сам разказва, че за това предварително му е обещана премия от 50 000 долара (над два милиона днешни пари). Но не получава и цент – работодателят представя обещанието си като най-обикновен американски хумор.

Всяко зло за добро. Тесла напуска работа, за да продължи да преследва мечтите си...

АС / DC

Заг тези абревиатури се крият променливият и правият ток – повод за ожесточената научна война между доскорошните работник и работодател. През 1886 г. Тесла създава своя фирма - Tesla Electric Light&Manufacturing. Изискването на инвеститорите е да заложи на осветителните електродъгови системи. Сърбинът, естествено, предпочита да работи основно по системата си за променлив ток, което отново води до конфликт и той остава без подкрепа. За пореден път се оказва без пукната пара.

Понякога мечтите завършват в канава-

” Едисон е за изобретяването на по-полезни неща, а аз изобретявам нови принципи.

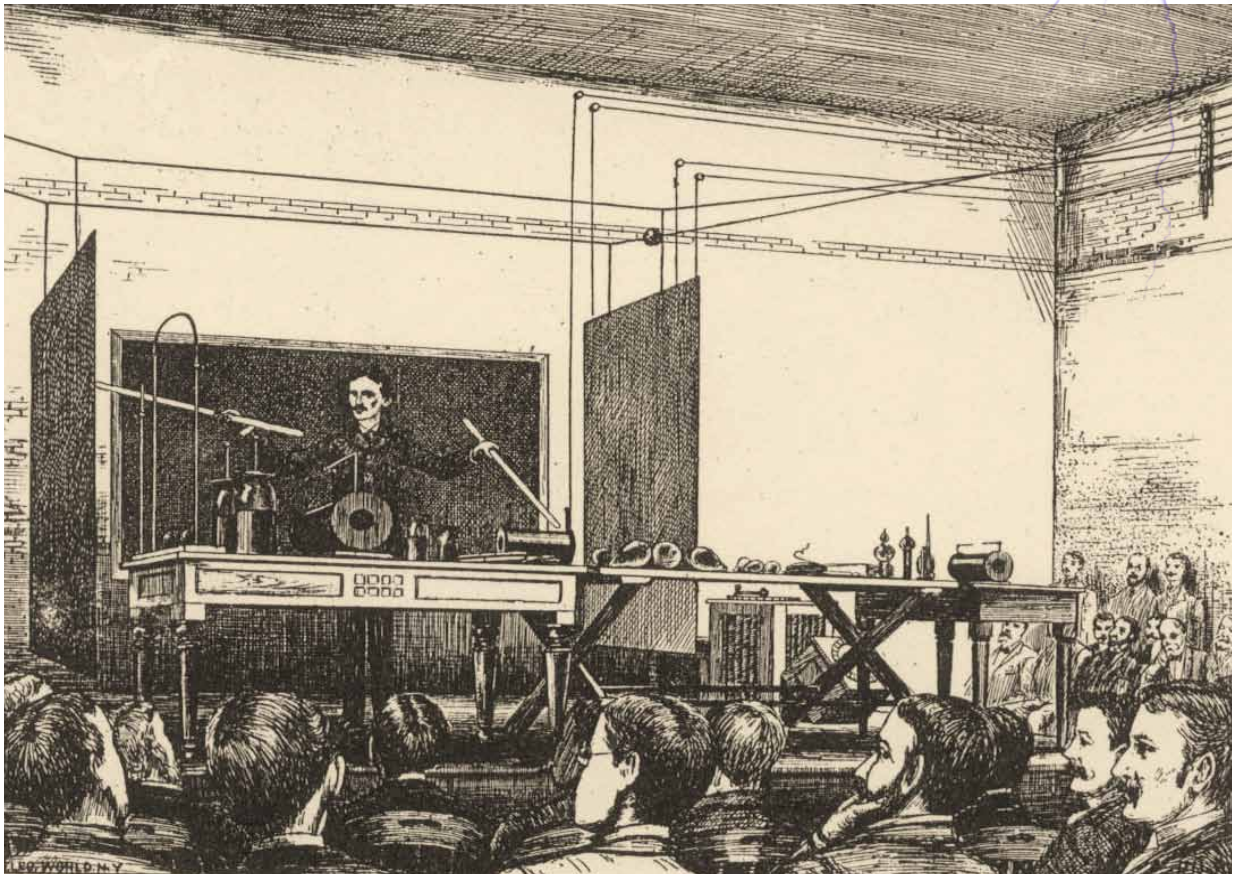
ките – поне за определено време. Точно там, докато копаете улиците на Ню Йорк, за да се препитава, го намира Алфред С. Браун, директор на Western Union. С финансовата му подкрепа и с уговорката за подялба на печалбата от продажбата на патенти, през април 1887 г. Никола Тесла основава Tesla Electric Company. Браун помага за оборудването на лаборатория и изобретателят започва да работи активно. Само година по-късно - през май 1888-а, Тесла получава патент за безчетков асинхронен двигател, работещ с променлив ток – базиран на принципа на въртящото се магнитно поле. По това време много учени се опитват да разработят двигатели с променлив ток, но е факт, че само прототипът на Тесла успява да заработи.

На 16 май 1888 г. Никола Тесла изнася

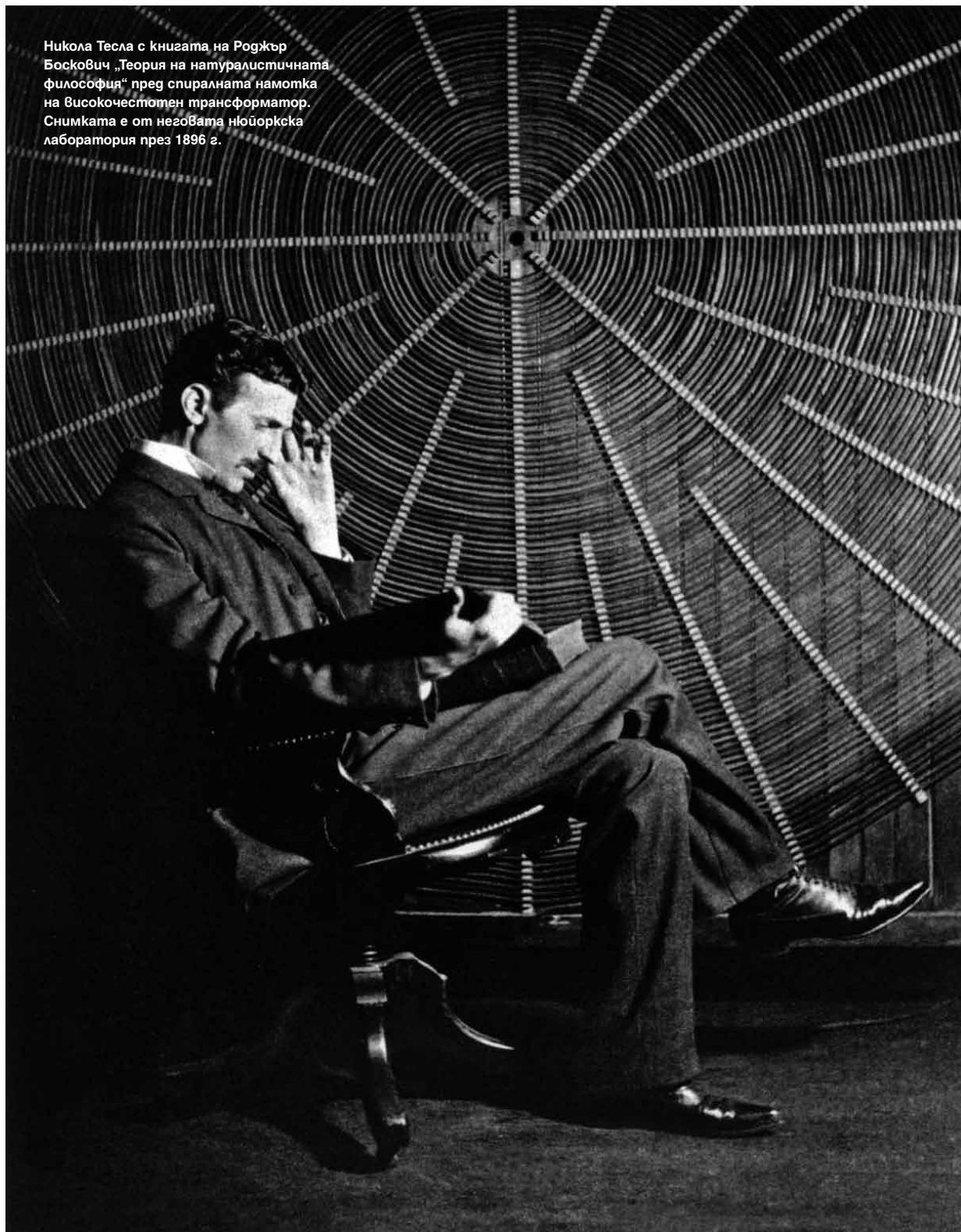
лекция в Американския институт по електроинженерство на тема „Нова система от двигатели и трансформатори, действащи с променлив ток“. Присъстват много инвеститори и изобретатели – включително и Едисон. Незагатителното мнение на Краля на тока за новата система разколебава публиката и най-вече инвеститорите за ефективността и индустриалното значение на променливия ток.

Единствено Джордж Уестингхаус, финансов магнат и председател на Електрическото дружество в Питсбърг, е впечатлен. Потомъкът на руски аристократи е талантлив изобретател със стотици патенти в областта на железопътния транспорт. Срещу 1 милион долара Уестингхаус откупува 40 патента на Тесла в многофазното електричество.

Илюстрацията показва лекцията на Тесла пред Американския институт за електроинженерство.

Никола Тесла с книгата на Роджър Боскович „Теория на натуралистичната философия“ пред спиралната намотка на висококачествен трансформатор. Снимката е от неговата нийоркская лаборатория през 1896 г.

Дори добавя по 2 долара и половина за всяка конска сила генерирана електроенергия. Този договор слага началото на едно бизнес приятелство, довело до изключителни индустриални постижения, както и до един прословут сблъсък.

УБИЕЦ НА СЛОНОВЕ

„Войната на токовете“ обикновено се персонафицира като битка между Уестингхаус/Тесла и Едисон. Истината е, че тя е далеч по-важна от изобретателското его на „воюващите“ и в никакъв случай не е плод само на лоши междуличностни взаимоотношения. Става въпрос за много пари, вложени от американски и европейски корпорации в едната или другата електрическа система, а историята, както е добре известно, се пише от победителите.

Никой не може да си позволи да загуби. Битката се води с всякакви средства. Едисон се заема да дискредитира системата за променлив ток и започва активна медийна кампания. Прави демонстрации, убивайки животни с променлив ток. Кварталните хлапета срещу 25 цента му „доставят“ кучета и котки, а публиката на тези жестоки представления е ужасена от „опасната“ технология. Дори когато вече е ясно, че променливият ток ще триумфира (през 1903 г.), Едисон снима филм, показващ убийството на... слон.

Не спира дотук. Финансира тайно един от своите служители - Харолд Браун, за изобретяването на електрическият стол, а по-късно използва влиянието си, за да прокламира твърдението, че променливият ток е по-смъртоносен и следователно по-подходящ. Естествено - не за да помогне на съперника, а за да компрометира ефектно системата. Комисията на щата Ню Йорк се вслушва в мнението на Едисон. Въпреки че точно за екзекуция правият ток е много по-ефикасен и спестяващ страдания на осъдените, избира се променливият, а тази зловеща практика продължава и до днес в някои щати.

Катрин Джонсън, платоничната любов на Тесла и съпруга на неговия близък приятел Робърт Ъндърууд Джонсън

ТОК НА СТОЛА

На 6 август 1890 г. електрическият стол се използва за пръв път в историята като начин за по-хуманно изпълнение на смъртна присъда. Когато уредът е включен, „щастливецът“ Уилям Кемлер остава жив на фона на агски болки. Следват втори и трети опит, а журналистите описват гледката като „ужасяващо зрелище, далеч по-лошо от обесване“. Уестингхаус коментира, че значително по-хуманно би било да убият нещастника с брадва...

Няма как подобно събитие да не хвърли

„ Научих гузина езици, учих литература и изкуство, прекарах най-хубавите си години в библиотеките в четене на всичко, което ми попадне под ръка.

Огромните съоръжения в хидроцентрала на Ниагарския водопад, създадена с идеите на Тесла

сянка върху променливия ток. На Тесла и Уестингхаус се гледа като на екзекутори. Те се защитават усилено - на война като на война. Двамата канят разпознаваеми лица от елита, за да присъстват на демонстрации на изобретателя, граничещи с шоупрограма. Там са Енрико Карузо, Джек Уилсън, Марк Твен, Жул Верн. Мисълта, че хората го мислят за екзекутор, не дава мира на Тесла, който впечатлява зрителите, доказвайки безопасността на променливия ток.

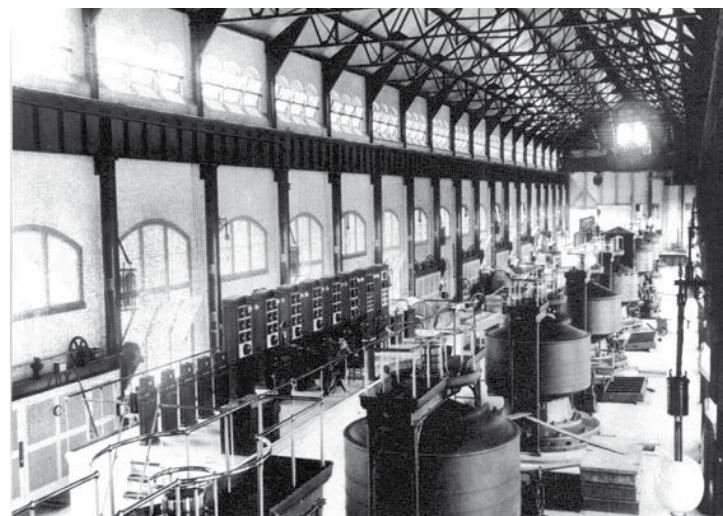
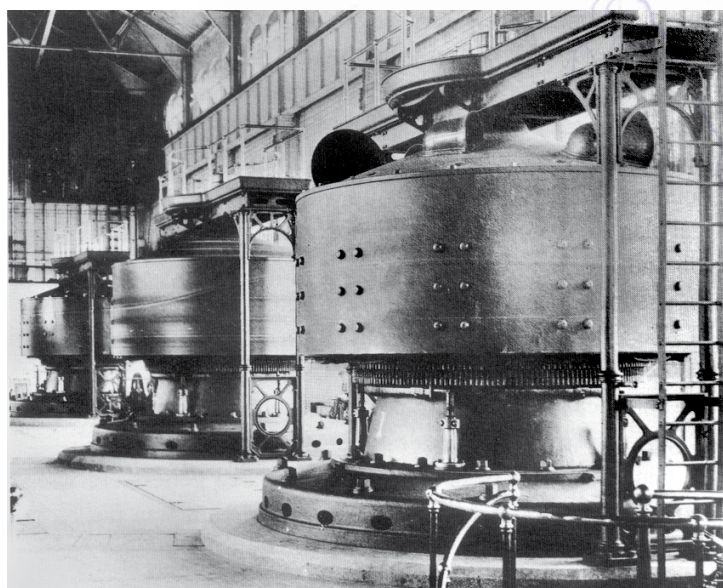
Една от историите гласи, че когато Тесла хваща с ръка една от клемите на генератора, Катрин Джонсън, спрягана за негова платонична любов, самоотвержено слага длан на другата клемка, за да го спаси. Щом свободните им ръце се докосват, лампите светват. Високото напрежение не ги убива. Телата им единствено стават проводници на тока.

Постепенно враговете на Тесла и Уестингхаус се превръщат в техни поддръжници. Прогресът не може да бъде спрян. Финансовите сили на Едисон са изтощени и през 1892 г. компанията му е погълната от Джон Пирпонт Морган и така се поставя началото на General Electric Company.

През същата година Никола Тесла чете лекция в института по електроинженерство в Лондон. Прави демонстрация на високочестотната си лампа, която може да изпарява веществата. Това всъщност е ранен прототип на рубиновия лазер, а Тесла подробно описва изобретението 50 г. преди създаването на подобен апарат. В края на лекцията, верен на стила си, сръбският учен прави шоу, пропускайки през себе си ток с напрежение 100 хиляди волта и запалвайки без кабели лампите, които държи в ръцете си.

ЧИКАГО И НАЗАД

Колумбовото изложение, посветено на 400 г. от стъпването на мореплавателя в Америка, става причина за появата на един от най-колоритните български пътеписи – „До Чикаго и назад“. През 1893 г. пионерите на променливия ток Тесла и Уестингхаус печелят конкурс за електрифицирането на световното изложение. На 1 май американският президент Гроувър Кливланд тържествено открива панаира, включвайки с едно копче стотици хиляди ярки светлини. Зрелището е смайващо и недвусмислено показва на посетителите, че бъдещето е на променливия ток. Системата остава всички без гръх, а павилионът е като декор от приказка на Шехеразада. „Друго нещо е отделът на

електричеството. Тука и говедо да пуснеш, ще пощръклее от възхищение“ – гласи Алековото описание на постижението.

Тесла и Уестингхаус печелят конкурс за изграждане на първата хидроцентрала на Ниагарския водопад през 1895 г. Малко са хората, които могат да се гордеят с реализирането на идеи от детството си. Никола Тесла е един от тях. За пръв път сръбският учен чува за Ниагарския водопад в началното училище в Госпич. Там той получава първите си уроци по механика, но най-много го вълнува хидравликата и използването на водните турбини. След реализирането на мечтата си казва:

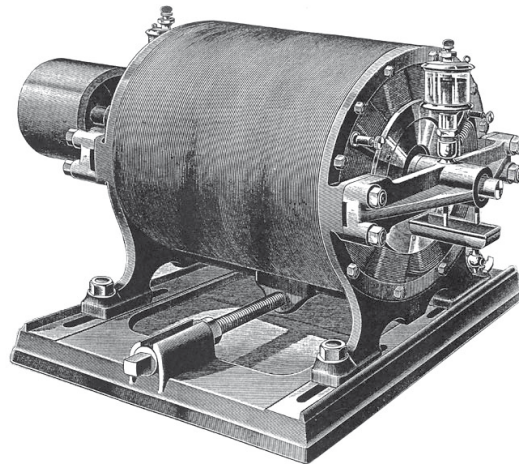
„Бях очарован от описанието на Ниагарския водопад - възображението ми рисуаше голямо колело, премествано от мощните каскади. Казах на чичо си, че ще отида в Америка и ще реализирам проекта си. Тридесет години по-късно видях идеите си осъществени“. И днес го природния феномен стои изящна статуя на изобретателя. Електричеството, произведено от хидроцентрала на Ниагарския водопад, достига Бъфало, а постепенно и до Ню Йорк.

След това събитие повече от 80% от електрифицирането се основава на променливия ток. Последните 1600 потребители са изключени от правотокова мрежа в Манхатън през 2005 г.

Междувременно, в разгара на битките, пожар унищожава лабораторията на Тесла. Тя се намира в съседство с тази на Едисон – на Пето авеню. Появяват се слухове, че американецът има пръст в пожара. Всичко е изпепелено, но сръбинът обявява, че може да възстанови по памет скиците си и оборудва нова лаборатория на улица „Хюстън“. Там той прави експерименти в областта на резонанса. След един от опитите предизвиква такива вибрации в сградата, че много от хората ги приемат за земетресение. Тесла се принуждава да счупи осцилатора, за да не причини по-големи вреди.

Войната закономерно приключва в полза на променливия ток, но съдебните битки изцеждат финансово и двете страни. Джон Пирпонт Морган е достатъчно умен

„Днешните учени прекалено много се отгават на математиката за своите експерименти, скитат се от уравнение на уравнение и в крайна сметка изграждат структура, която няма връзка с реалността.“

Електрически мотор на „Уестингхаус“, един от многобройните патенти на Никола Тесла

да оцени, че компанията на Уестингхаус застрашава бизнес интересите му. Богатият индустриалец разбира, че тя е пречка за монопола му върху електричеството в САЩ и взема мерки. След поредица от слухове и спекулации на борсата акциите на финансовия покровител на Тесла рязко спадат и никои не му отпуска кредити.

Уестингхаус е на път да банкрутира и е време пътищата им с изобретателя да се разделят. За да облекчи положението му, сръбинът благородно отказва 10-те милиона, които бизнесменът му е обещал. Малко наивно, но с увереност в бъдещите си открития, Тесла отново остава без капитал. За него парите никога не са били важни. Мечтае единствено за електричество, което да черпи от природата, за неговото безплатно и безжично разпространение...

„Парите за мен не означават това, което означават за останалите хора. Всички мои пари са били инвестирани в изобретения, за да направя живота на всеки малко по-лек“, казва Тесла. На 7 януари 1943 г. в стая №3327 на хотел „Ню Йоркър“ един гений завинаги затваря очи. Намират го от персонала 2 дни по-късно. Педантичен и в последните си минути – завит с бял чаршаф, с чисти бели чорапи и записки в ръце. Посветил целия си живот на хората, но винаги странял от тях, Тесла поема към отвъдното самотен и неразбран.

Тесла под напрежение

Открива безплатна енергия от атмосферата, създава перфектната електрическа кола, но бизнесът не ги харесва. Мит е, че живее в мизерия

Ковчегът на сръбския изобретател е носен от нобелови лауреати, хиляди хора се стичат, за да го изпратят в последния му път. Съболезнования изказват първата дама на САЩ - Елинор Рузвелт, вицепремиерът Уолъс, учени и дипломати. Последна почит, последвана от години забвение.

„Аз съм откривател на неща, които съществуват в природата около нас.

Но преди края си през XX век Никола Тесла има да извърви още много от изумителния си земен път. През лятото на 1899 г. той заминава за Колорадо Спрингс. Новият му проект е финансиран от Джон Джейкъб Астор – собственик на хотелите „Уолдорф - Астория“. Намеренията на учения са да изследва гръмотевичните бури. На любопитните репортери казва, че възнамерява да изпрати радиосообщение от връх Пайкс до Париж в чест на Парижкото изложение през 1900 г., но всъщност плановете му са далеч по-смели...

„Доидох до заключението, че е напълно възможно с много малко изкачване да предам електрическа енергия през горния слой на атмосферата“, казва Тесла.

Кулата „Уордънклиф“ в Ню Йорк впечатлява с размерите и футуристичния си вид. Тя е първата безжична телекомуникационна кула. Построена е от Тесла.

Индустриалецът Джей Пи Морган е собственик на една от най-големите компании на своето време. Създател е и на гиганта в електрониката General Electric заедно с Томас Едисон.

КУЛАТА НА МЕЧТИТЕ

Експерименталната му станция е с плъзгащи се покривни панели, а на входа ѝ виси табела с цитат от „Аг“ на Данте: „Надежда всяка тука оставете!“.

В самата станция е монтиран огромен трансформатор, получил известност като бобината на Тесла. След като цялата апаратура е сглобена, експериментът започва. На 40 км от станцията в земята са забити електрически крушки. След задействането на трансформатора, черпещ енергия от системата, небето е прорязано от ярки светкавици и за секунди се разразява гръмотевична буря.

Колорадо Спрингс е в ужас, конете получават електрошокови удари, железните предмети бълват искри, но резултатът е налице – всички отдалечени крушки светват. Няма аплодисменти, а само завеса от мрак в края на експеримента – електрогенераторът на градчето не издържа на напрежението. Тесла ясно доказва, че Земята е отрицателно заредено проводящо кълбо, което реално не е тайна за научните среди. Но така доказва съществуването на стационарни земни вълни, които могат да бъдат изкуствено стимулирани и използвани.

Тесла продължава с експериментите си още шест месеца. Късно през една нощ се случва нещо необикновено. Ученият забелязва повтарящ се сигнал от монтираното устройство. Учуден, предполага, че това е съобщение от Космоса. Дава изявление в местния печат, в което казва, че сигналът гласял: „1,2,3“.

Пресата се шегува: „Ако загадъчното „1,2,3“ е излъчено от Марс, както твърди Тесла, „те“ със сигурност имат отличен вкус, изпращайки го в Колорадо Спрингс“. Въпреки присмеха, благодарение и на тези резултати днес вече ни е добре известно, че всяка планета и звезда излъчва радиовълни.

След завръщането си в Ню Йорк Тесла заявява: „Принципът, който открих в Коло-

радо Спрингс, е удивителен. Той показва, че са възможни резултати, за които не е и мечтано преди, при условие, че се построи достатъчно голямо съоръжение в съответствие с плановете ми.“

През годината, в която сръбският изобретател се завръща в Ню Йорк, още един известен откривател пристига в Америка. Гилермо Маркони има за цел да привлече инвестиции за своята нова компания в САЩ. Той подава молба за патент на безжична телеграфия, но му е отказано, защото Тесла вече има подобно изобретение. По това време все повече се говори за безжична комуникация. Тази идея е особено привлекателна за един от най-влиятелните хора в света - Джей Пи Морган – превърнал се в истински си вкардинал на Америка. Той инвестира 150 000 долара за построяването на кулата „Уордънклиф“, с чиято помощ да осъществява контакт с всички точки на света. А също така и да има връзка с корабите, които притежава. През лятото на 1900 г. сръбският гений полага основите на тази своя кула на мечтите – съоръжение, предназначено да приема и предава безжичен сигнал. Но прекалено големите мащаби отнемат време и ученият е изпреварен. През декември 1901 г. Маркони успява да предаде прословутата буква S чрез радиосигнал от Англия до Ньюфаундленд. Тесла приема невъзмутимо новината: „Маркони е добър човек, нека продължава - все пак той използва седемнайсет от моите патенти“...

Джей Пи Морган обаче също толкова невъзмутимо отказва занапред да финансира проекта „Уордънклиф“, смятайки, че постижението на Маркони е напълно достатъчно и задоволително. За да спаси мечтата си, Никола Тесла изиграва последния си коз:

„Това, което планирам и което със сигурност мога да постигна, е не просто предаване на съобщения, а по-скоро предаване на електрическа енергия по целия свят. Една обикновена централа от 100 конски сили може да задвижи стотици милиони уреди.“

„**Битките между хората, между правителства и нации неизменно са резултат от неразбирателства. А те винаги са причинени от неспособността да оцениш чуждата гледна точка.**“

Отговорът на Морган е смразяващо прагматичен:

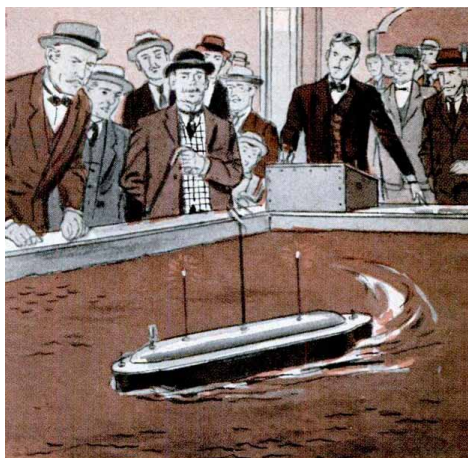
„Ако енергията се предава безжично, аз къде ще сложа електромера?“

БОГАТ – БЕДЕН

Едва ли Никола Тесла е искал да остане в историята като луд учен, починал в мизерия. Всъщност повечето версии упорито поддържат тази теза, поне що се отнася до бедността. Но ако се направи справка за „Ню Йоркър“ в Ню Йорк, където изобретателят прекарва последните 10 години от живота си, се оказва, че това е един от най-шикозните и модерни хотели

Гилермо Маркони до един от предшествениците на днешното радио. Отношенията им с Тесла са били доста противоречиви.

Илюстрацията от музея на Тесла показва как изобретателят демонстрира технологията си за безжично управляема лодка.

за времето си. Разположен в центъра на Манхатън и построен през 1930 г., той е дом за много богати знаменитости. Апартаментът на Тесла (който заема две помещения, стаи № 3327 и 3328) през периода 1933-1943 г. е струвал над 30 долара на вечер, което е в порядъка между 500 и 2000 днешни долара. Разходите са поети изцяло от компанията „Уестингхаус“, която изплаща на Тесла и по 125 долара месечна рента. Като се добавят пенсията от югославското правителство и спорадичните консултантски хонорари, се оказва, че изобретателят е имал възможност до смъртта си да води повече от приличен живот. А ако действително е участвал в някои от конспиративните проекти, които му приписват (макар и

доста съмнително), би трябвало да е бил приказно богат.

Тези факти едва ли биха отнели нещо от ореола му на велик учен, напротив – обидно и тенденциозно е да се прокламира идеята, че бедността прави гения по-велик. Никола Тесла е достатъчно значим и без клишираната версия.

НАЧАЛОТО НА КРАЯ

Името на Тесла е замесено в много конспиративни теории (малко търпение, подробно ще ви разкажем и за тях!), но за съжаление е заличено от много реални изобретения. Такъв е случаят през 1904 г. Патентът за радиото му е отнет и присъден на Гилермо Маркони. Това е повратна точка в живота на Тесла. Пет години по-късно Маркони получава Нобелова награда. С това Никола Тесла не успява да се примири и с доста по-различен тон коментира своя колега: „Г-н Маркони е магаре“.

Започва съдебни битки, които му струват доста пари. От патентите му корпорациите печелят милиони, а той – почти нищо. Тесла изпада в депресия. Няколко години по-късно умират последователно Джейкъб Астор (през 1912 г. на борда на „Титаник“), Джей Пи Морган (през 1913 г.), Джордж Уестингхаус (през 1914 г.). Хубавите години в Европа приключват, златните времена в САЩ – също. Светът е на крачка от война. Никой вече не инвестира огромни суми в изобретения.

СРЕЩА С ИЗТОКА

Все пак лъч светлина проблясва за Тесла през 1915 г. Неговото име и това на Едисон са сред фаворитите за Нобелова награда. Нещо обаче се случва. Дали защото Тесла не желае да поделител наградата с американския изобретател, или защото егото на сърбина е наранено от Нобеловото отличие на Маркони, или пък Едисон не желае сръбският изобретател да вземе премията от 20 000 долара, но в крайна сметка наградата е връчена на други уче-

„Най-важният продукт на творческия ум е изобретението. Неговата крайна цел е овладяване от ума на материята и използването му за нуждите на човечеството.“

ни. Големите надежди са в историята.

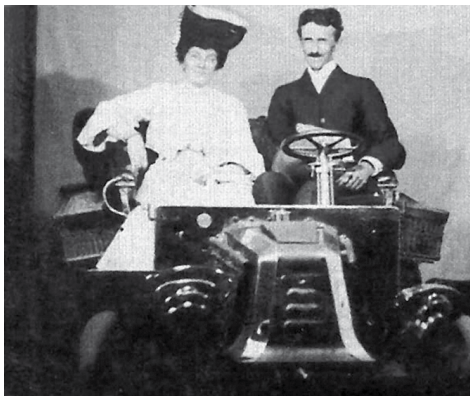
През следващата година Никола Тесла без особен ентузиазъм и след известни колебания приема най-престижната награда за принос в областта на електричеството... медал „Едисон“. Истинска црония на съдбата.

Първата световна война е в разгара си, а сръбският учен изчезва от светския живот. Контактна единствено с гълъбите в парка. Смъртта на неговата приятелка Катрин Джонсън през 1925 г. е поредният тежък удар. Тесла започва да се увлича по източните философии и будизма. Конструира машини за общуване с мъртвите. Отвъдното е поредната мистерия, която се опитва да разкрие. Твърдо е убеден, че животът не свършва след смъртта.

През 1931 г. ученият празнува 75-годишния си юбилей. Получава поздравителни телеграми от много хора, включително от Айнщайн (чиито теории иначе изобретателят често критикува). Лицето му става корица на списание „Тайм“. Не са го забравили съвсем. Тесла се завръща от мрака с гръм и трясък. Прави автомобилна демонстрация, която за пореден път смайва обществото.

КОЛА И ТОК

Електромобилите се появяват още през 1835 г. Особено популярни са в края на XIX и началото на XX век. След напредъка

на индустрията и изобретяването на двигателя с вътрешно горене бензиновите коли се оказват доста по-евтин и бърз вариант за придвижване. Но демонстрацията на Никола Тесла в тази посока е уникална, защото електромобилът му се движи цяла седмица без презареждане на батерии с доста висока скорост, нетипично за електрическите коли, особено през онези години.

В какво се е състояла демонстрацията, ни разказва местният вестник „Далас морнинг нюз“: Тесла, имайки подкрепата на компаниите Pierce-Arrow и General Electric, свалил бензиновия двигател от последния модел автомобил на фирмата Pierce-Arrow и го заменил със стандартен електромотор за променлив ток с мощност 80 k.c. (1800 об/мин), без нито един от традиционно известните външни източници на захранване.

След това купил от местния магазин за радиочасти 12 електролампи, няколко проводника и шепи резистори и събрал всичките тези придобивки в кутия с размери 60x30x15 см с две стърчащи навън пръчки, дълги 7,5 см. Закрепвайки кутиятката зад седалката на шофьора, той издърпал пръчките и обявил: „Сега имаме енергия“. След това карал колата в продължение на една седмица, развивайки до 150 км/ч.

Тъй като двигателят в колата бил с променлив ток без никакви батерии, всички си задавали въпроса – откъде идва тази енергия? Тесла отговарял: „От етера около нас“. Естествено, хората започнали да говорят, че Тесла е безумец и няма начин да не се е съюзил със зловещите сили във Вселената.

И до днес няма еднозначно обяснение какъв принцип е използвал изобретателят. Ако нещата се бяха развили по друг

Изобретателят на корицата на списание „Тайм“, което и тогава, и днес е сред най-авторитетните световни медии.

начин, може би щяхме да разполагаме с вечен двигател. По-късно General Motors правят опити, ползвайки част от технологията на Никола Тесла, да наложат електромобила като алтернатива, но петролното лоби надделява и производството е преустановено.

Може би е някаква реабилитация за геня фактът, че наскоро произведеният от американската автомобилна компания „Тесла“ електромобил Tesla Model S е избран за „Зелена кола за 2013 година“.

ПОП И ТЕСЛА

Ексцентричността на Никола Тесла, неговата външност, „екзотичният“ му произход, неразбирането от страна на широката публика към голяма част от неговите проучвания, тайнствеността и конспирациите, които го обгръщат, спомагат той да се превърне в прототип на повечето „луди учени“ във филми, комикси и книги.

Едно от най-известните „появявания“ на Тесла в полето на американската попкултура е в първата серия анимации за Супермен от 1941 г. Още в първия епизод – „Супермен и лудият учен“, главният герой се бори срещу умопомрачен зъл гений, който носи името Тесла. А през 1942 г. се появява и продължението – „Тесла срещу Супермен“...

Макар и бавно, нещата се обръщат - в един от по-съвременните комикси – „Епоха на чудеса“ от 2003 г., Супермен се приземява в Канзас през 1850 г. и през 1876 г.

се съюзява с Едисон, очаквайки той да му помогне в похода му срещу злото. Следва обаче разочарование. Години по-късно Супермен се сдружава с Никола Тесла и именно той му помага, изобретявайки лъча на смъртта (използван, естествено, само срещу лошите...). Така поне в очите на почитателите на Супермен името на Тесла е реабилитирано.

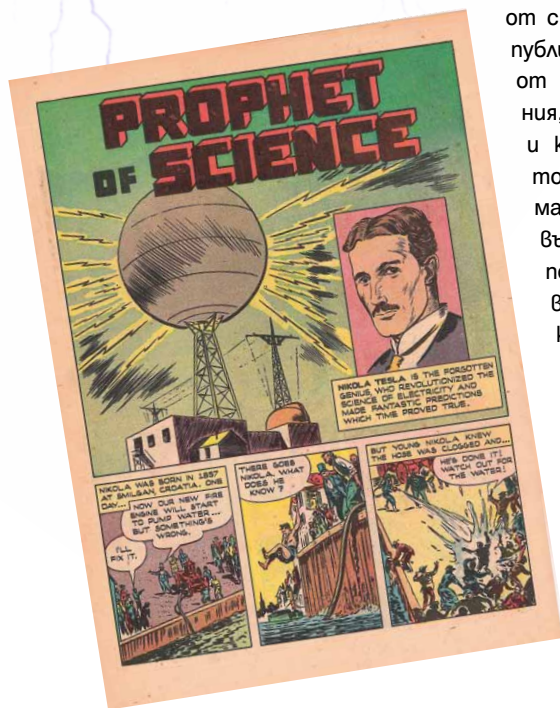
Образът му може да бъде открит в много и най-различни произведения – понякога само като алюзия, вдъхновила даден художествен персонаж, но често и като конкретната личност. Първият и може би най-интригуващ литературен образ, вдъхновен от Тесла, е загадъчният и госта абстрактен Няралтхотеп – персонаж на писателя Х. П. Лъвкрафт от 20-те години на XX век. А най-новият културен проект, свързан с учения, който предстои скоро да види бял свят, е мултимедийната опера „Тесла“, посветена на живота и научната му работа.

Тесла в популярната култура и изкуството се проявява в пълния спектър – от злодей и шарлатанин до гениален учен, заслужаващ да бъде възпят дори в опера. Това донякъде е отражение и на начина, по който той е възприеман в различните научни и обществени кръгове.

ТЕСЛА И ГЪЛЪБИ

Никола Тесла прекарва остатък от живота си в типичния си стил – работи денонощно. Продължава да живее на хотел, а най-близкият му човек е неговият племенник – Сава Косанович, югославски дипломат, по-късно посланик в САЩ.

През 1937 г. изобретателят е блъснат от кола и здравето му значително се влошава. Но сръбският учен до последно не пада духом. Често се изказва в подкрепа на единството между сърби, хървати и словенци. Втората световна война започва, когато Тесла е на 83 г. и той насочва интелектуалната си енергия към дейности, свързани с международните политически проблеми. Напредналата му

Тесла е разпознаваем символ в попкултурата.

възраст и здравословните оплаквания го задържат все по-често в хотелската стая. През април 1942 г. се появява за последен път в обществото.

Няколко месеца по-късно кралят на Югославия Петър II Караджорджевич посещава американския президент Франклин Делано Рузвелт с призив за помощ срещу окупаторите от Тристранния пакт. Желанието на монарха е да се срещне и с Никола Тесла. Визитата се осъществява в апартамента на сръбския учен в „Ню Йоркър“. След тази среща изобретателят отново потъва в работа, а единственото му развлечение са... гълъбите.

„Хранех стотици гълъби през целия

си живот - пише Тесла. - Измежду тях силно се отличаваха удивителна птица, бяла, със светлосиви петна по крилете. Беше самка. Можех да я разпозная навсякъде, а тя ме откриваше, където и да се намирах. Беше достатъчно просто

Вече по-възрастният Тесла показва на патентни адвокати макет на един от своите електрогенератори.

„ Ако не разбирате какво е електричеството, вие не сте единствени. Дори професори, инженери и учени едва ли разбират концепцията.

Никола Тесла
дава интервю
пред американски
журналисти
през 1935 г.

да помисля за нея и тя долиташе. Обикнах я, както мъж обича жена, тя също ме обичаше. Когато се разболяваше, идваше в стаята ми и с дни се грижех за нея, докато оздравееше.

Тази гълъбица беше радостта на живота ми. Докато тя се нуждаеше от мен, всичко останало бе маловажно, тя беше смисълът на съществуването ми. Когато една нощ лежах в тъмнината и решавах поредната задача, тя влетя през прозореца и кацна на стола ми. Знаех, че иска да ми съобщи нещо важно. Станах и я приближих. Разбрах какво иска да ми каже: щеше скоро да умре. Когато го разбрах, видях леещата се от очите ѝ силна светлина. Това беше реална светлина,

силна и ослепителна. Когато гълъбът умря, нещо си отиде от живота ми. До този момент имах пълната увереност, че ще изпълня всичките си замисли, но когато моята гълъбица умря, разбрах, че моето дело е приключило...”

ПОСЛЕДНА ИНДУКЦИЯ

Поклонението пред тялото на Тесла се извършва на 12 януари 1943 г. в катедралата „Свети Йоан Богослов“. Два дни по-рано кметът на Ню Йорк Фиорело ла Гуардия прочита възпоменателна реч, написана от Луис Агамич. Излъчена е на живо по радио „Ню Йорк“:

„Тесла бе голям хуманист, истински научен гений, поет в науката... През живота си той извърши невероятни, възхитителни и прекрасни неща. И го направи просто за да е в полза на човечеството – без да очаква нищо в замяна. Парите никога не са го интересували. Никога не е търсил или очаквал признателност.

В голяма степен Тесла продължава да е жив чрез своите постижения, а те са огромни и е невъзможно да бъдат точно изчислени. Той и делото му са неизменна част от нашия живот, цивилизация и ежедневие.“

В резултат на усилията на племенника Сава и след многобройни съдебни спорове голяма част от документацията, чертежите, хиляди списания, вещи, инструменти и апарати, свързани с живота и работата на великия учен, са транспортирани до Белград и до днес се съхраняват в открития през 1952 г. музей „Никола Тесла“. Там се намира и урната с праха на сръбския изобретател. През 1960 г. е прието единицата за магнитна индукция да носи името „тесла“ в негова чест.

Формирал се в епохата на ранния европейски символизъм и попаднал във вихъра на индустриалната революция в САЩ, доминирана от американския прагматизъм, Никола Тесла през целия си живот се опитва да постигне ба-

ланса между науката като изкуство и практичното изобретателство. Научният свят на стара Европа, от който ученият идва, все още разчита на богати меценати и монарси, както и на традиционния интерес на хората към теоретичните трудове. Немалко европейски учени от този период се радват на успех и популярност, разчитайки единствено на публикации и теоретични разработки. В същото време в САЩ се ценят ефективните и бързи решения на технологични проблеми и инвестирането в наука неизменно е обвързано с конкретни срокове и резултати. Тази реалност обуславя го голяма степен живота на Тесла – въпреки че успява да създаде немалко практични и ефикасни изобретения и да регистрира много патенти със значителен финансов резултат, той така и не съумява да осигури трайно финансиране на някои от най-значимите си и революционни проекти. Те изискват твърде много време, а и са замислени така, че ефективността им би застрашила целия бизнес модел на енергетиката и други сфери от живота

„Вашата омраза, преобразувана в електричество, може да освети всички големи и малки градове (за хърватите и сърбите в началото на Втората световна война).

и не биха гарантирали каквато и да е печалба на евентуалните инвеститори.

Това го превръща в един не напълно разбран гений, който така и не успява изцяло да разгърне потенциала си. И въпреки това постиженията му са толкова значими и всеобхватни, че разпалват и до днес изключителен интерес към неговата противоречива личност. А за това немалко значение имат и някои изобретения на границата на реалността, които нерядко попадат и в сферата на конспирациите. За тях ще ви разкажем на следващите страници.

Най-значимите патенти и разработки:

- Система за променлив ток и електромагнитна индукция - 1887 г.
- Лъчиста енергия (Х-лъчи) - 1887 г.
- Асинхронен електродвигател - 1888 г.
- Електродъгова осветителна система - 1891 г.
- Индукционна бобина (Бобина на Тесла) - 1891 г.
- Радио и радиовълни - 1893 г.
- Електромеханичен осцилатор (Генератор на Тесла) - 1893 г.
- Дистанционно управление - 1898 г.
- Турбина на Тесла - 1913 г.
- Безжичен предавател - 1914 г.
- Самолет с вертикално излитане - 1928 г.
- Лазерен лъч - 1934 г.

Парадоксално е как този блестящ учен - родоначалник на променливия ток и електромотора с такъв, изследовател на рентгеновите лъчи преди Рънтген, изобретател на радара и самолета с вертикално излитане, чиито открития днес широко се ползват в бита, медицината, стратегическата защита, индустрията – дължи широката си популярност на недоказани и тайнствени проекти. Сериозните му постижения са неоспорими и са в основата на много съвременни открития и разработки, докато името на Тесла излиза на преден план предимно стане ли въпрос за нещо свръхестествено...

Причинил взрива в Тунгуска?

Създал ли е наистина лъч на смъртта; постигнал ли е телепортация - Въпроси, търсещи отговор

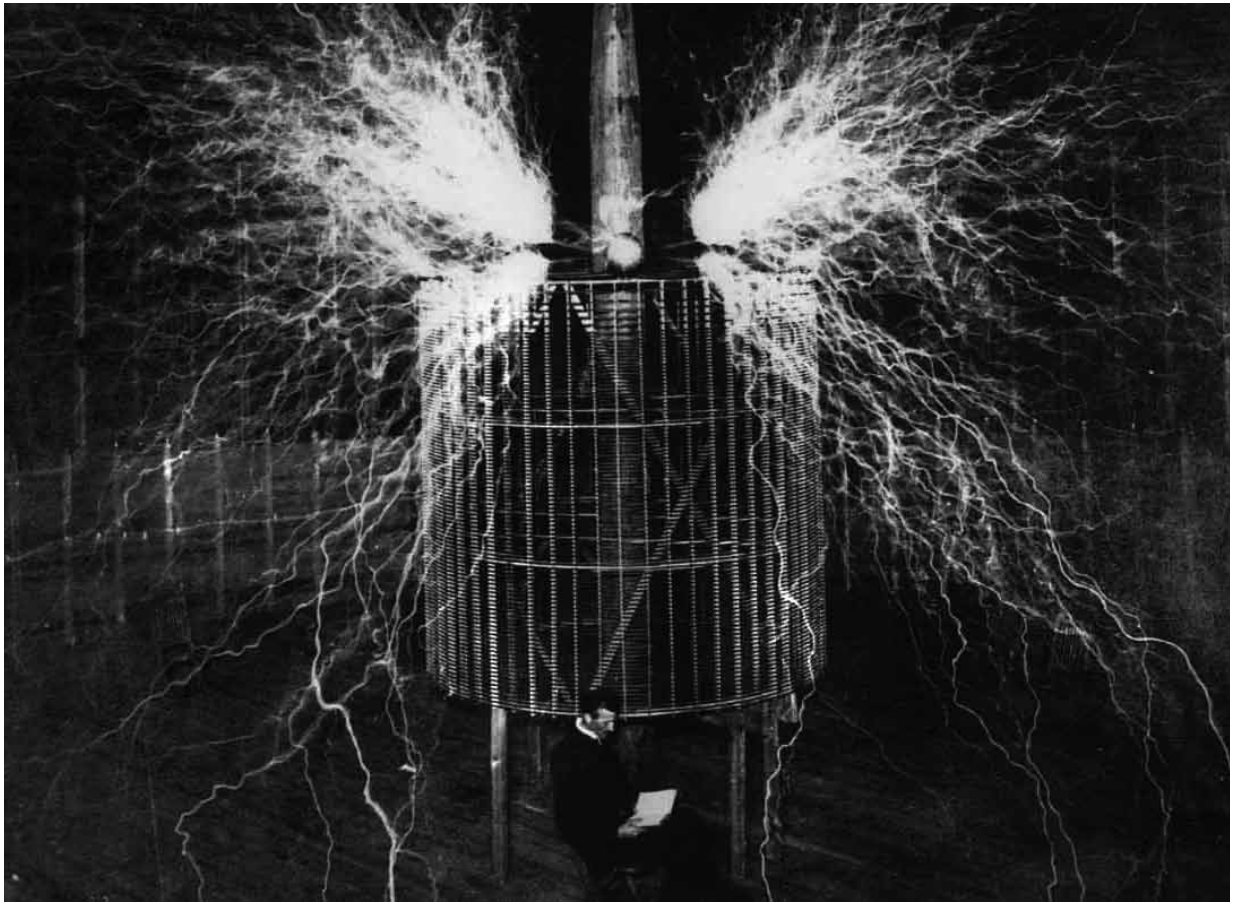
Али конспиративните теории не са съзнателно разпространявани с цел да се отвлече вниманието на хората от доста по-сериозното естество на разработките на Никола Тесла? Така дезинформацията става реално прикриване на сериозна секретна информация. Това от своя страна също е конспиративна теория... Кой и защо прави това?

Повечето спекулации се основават на разработките и експериментите на Тесла в областта на електромагнитните вълни и резонанса. Голямата му мечта е да черпи енергия от атмосферата и да я разпространява безплатно по цялото земно

кълбо. За целта сръбският учен прави редица изчисления, свързани с резонансната честота на Земята и йоносферата - най-горния слой на атмосферата.

Стига до извода, че Земята, всички живи същества, както и празнотата между йоносферата и стратосферата (наричана Кухина на Шуман), трептят с еднаква честота - около 6-8 Hz. Основната идея на Тесла е да генерира мощен електрически заряд, който след като обиколи Земята, да бъде ударен с друг заряд в подходящия момент.

Този процес ще захрани повърхността на нашата планета с огромна енергия, която благодарение на ефекта на стоящите електромагнитни вълни ще се транспортира до Кухината на Шуман,

предизвиквайки резонанс, наричан земен пулс. Резонансът на Шуман всъщност е явление, образувано от отделянето на стоящи електромагнитни вълни с ниска и средна честота между земната повърхност и йоносферата. Когато всяка вълна съвпадне със собствената си фаза в определена точка, или се намира в резонанс, тя може да съществува неопределено дълго време.

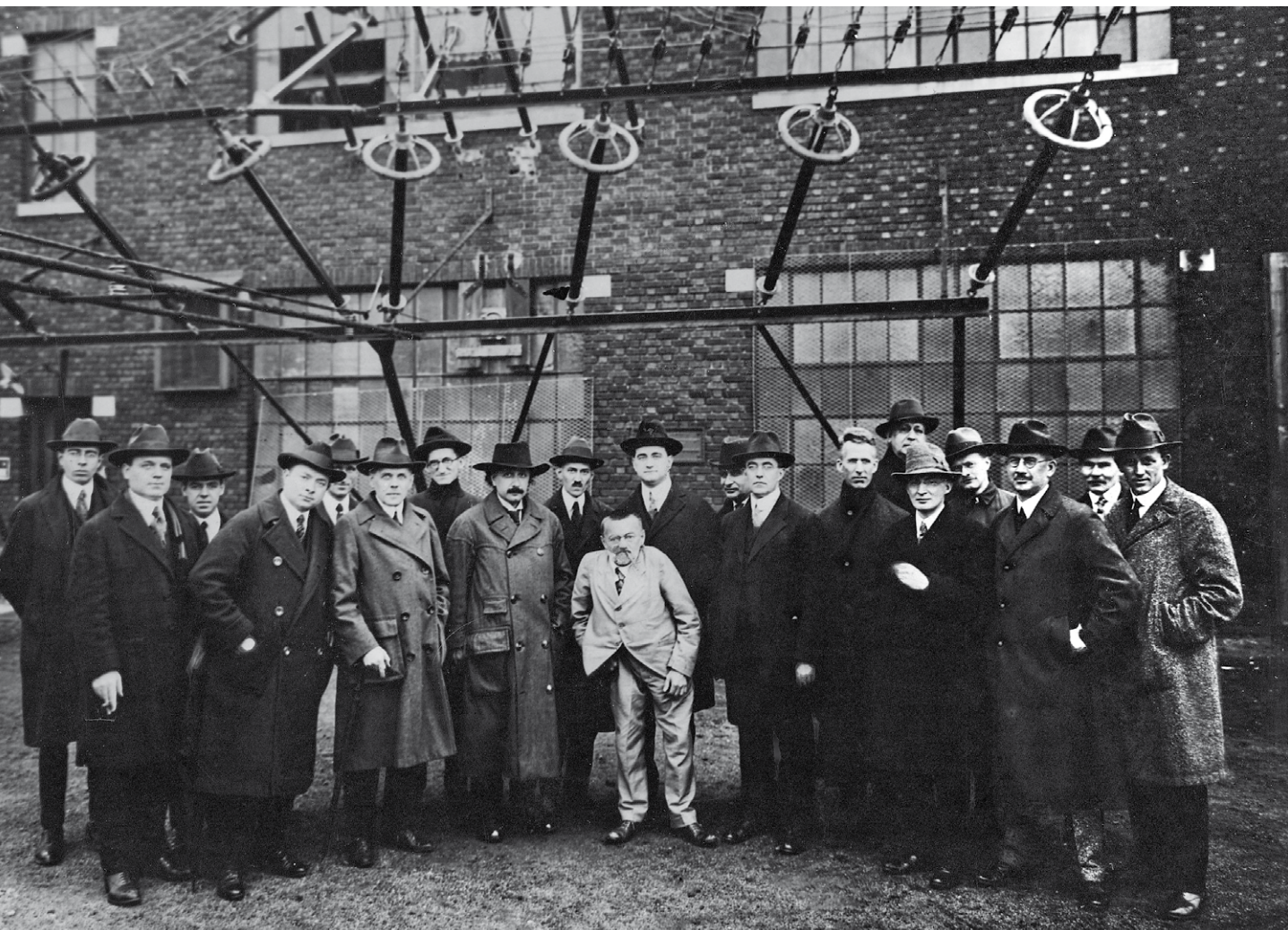
По този начин Кухината на Шуман би се превърнала в неизчерпаем електрически генератор, от който с подходяща антена ще се извлича енергия.

Поради недостиг на финансиране и подходяща апаратура, а донякъде и заради основателни опасения от овладяването и контролирането на тези

процеси, Никола Тесла изоставя идеята за безжично разпространение на ток. Разбира се, възможността да се контролира резонансът на Земята дава много плашещи перспективи. Например би могло планирано да се предизвикват природни катаклизми, земетресения, да се променя климатът и да се влияе на човешката психика.

” От всички злини тази, която най-много забавя човешкия прогрес, е невежеството.

▲
Легендарният приемник на свободна енергия. Състои се от метална плоскост, покрита с изолиращ материал. Кондензатор е включен между плоскостта и заземяването, за да приема енергия.

На тази известна снимка от 1921 г. присъстват и Айнщайн, и Тесла - 8-и и 9-и от ляво на дясно. Заедно с други велики умове на онова време разглеждат станцията на Маркони в Ню Брънсуик.

ТУНГУСКИЯТ МЕТЕОРИТ

Какво се е случило в района на река Подкаменная Тунгуска в днешния Красноярски край на Русия през 1908 г.? Свидетели разказват, че на 30 юни около 7 часа сутринта нещо подобно на гигантска огнена топка прелетяло над Централен Сибир в посока северозапад.

Полетът бил придружен от звук и светлинни ефекти и завършил с мощна експлозия, последвана от изпепеляване

на горите между реките Кимчу и Хушма - притоци на Подкаменная Тунгуска. Последвало земетресение, а ехото от взрива се чуло на над 800 км от епицентъра. Прозорците на къщите се изпочупили, в продължение на 5 часа имало силна магнитна буря. През същата нощ небето светело интензивно, а явлението било наблюдавано на стотици места в Русия и Европа в продължение на седмици.

Първата експедиция до мястото на бедствието е изпратена чак през 1921 г., но нейните членове така и не успяват да стигнат до него. Едва през 1927 г. екип

начело с Леонид А. Кулик достига епицентъра на експлозията. Експедицията не открива кратер или някакви отломки, доказващи падането на метеорит на Земята. Тази загадка тъне в мистерия близо 100 години.

Съществуват упорити спекулации, че Никола Тесла е продължил експериментите си в кулата „Уордънклифт“ въпреки спрялото финансиране. Дали отчаяно не се е опитвал да привлече интерес върху себе си? Посещавал ли е наистина библиотеки, систематично търсейки материали за ненаселената Тунгуска област, както твърдят любителите на конспирации?

Факт е, че в продължение на седмица преди събитието в небето в района на Тунгуска се наблюдават странни светлинни явления, подобни на северни сияния – същите, характерни за опитите на Тесла за предаване на енергия по безжичен път. Любопитно е, че подобни небесни явления са наблюдавани в района на Фукушима през 2011 г. седмица преди разрушителното земетресение и последвалата го вълна цунами.

Според дълга поредица от изследвания всички доказателства до момента сочат, че Тунгуската експлозия не е нищо повече от сблъсък на Земята с комета.

ЛЪЧ НА СМЪРТТА

Пред прага на Втората световна война се заговаря за „лъча на смъртта“. Много от учените се опитват да изобретят все по-ефективни оръжия. По това време Никола Тесла иска да привлече вниманието на британския министър-председател Невил Чембърлейн с надеждата Англия да финансира проекта, който ученият нарича „Лъч на мира“. След отказа на англичаните изобретателят праща подробни диаграми и на правителствата на САЩ, Франция, Съветския съюз, Канада и Югославия. Оръжието, което Никола Тесла е изобретил през 1934 г., според него е можело да сваля флотилия от 10 000 вражески самолета и да унищожи цели армии.

„Не мисля, че има по-голяма тръпка, която може да премине през сърцето на човек, от тази на изобретателя, който вижда ново творение в ума си.“

То представлява лъч от частици, които чрез високо напрежение се ускоряват до невероятна скорост.

Други теории гласят, че Никола Тесла е разделил чертежите си за този лъч на части и ги изпраща като пъзел на водещите военни сили. Тесла е смятал, че ако всички са достатъчно добре въоръжени, няма да има войни. Официално обаче нито една държава не е била заинтригувана от оръжието, а писмата му изчезват в архивите на военните. Неофициално сръбският учен твърди, че някой е разбил стаята му, търсейки документи за неговата Teleforce (другото наименование, с което той наричал това оръжие), за щастие, без успех, защото подробната схема е била само в главата му. След смъртта на Никола Тесла не са открити никакви записки за лъча на смъртта. Не е ясно дали въобще е имало такива, или са засекретени от

Корабът „Елдридж“ - експериментът с него е обвинен в мистерии - дали това не е първата успешна телепортация?

американското правителство. Намерен е само сандък с храна за гълъби и модел на първия асинхронен двигател, който Тесла пазел като спомен.

КОРАБИТЕ НА ФИЛАДЕЛФИЯ

Твърди се, че през 1934 г. сръбският учен става директор на проекта „Дъга“, в рамките на който през 1943 г. се провежда така нареченият Филаделфийски експеримент. В проекта участва и Алберт Айнщайн. Никола Тесла съзнателно забавя стартирането на експериментите, защото е наясно с потенциално фаталните последици за живота и психиката на участниците в него. Искан е да бъде сигурен в ефикасността на всички уреди, за да се избегнат човешки жертви и щети.

Някои от конспиративните теории налагат мнението, че всъщност Тесла е убит, защото се е противопоставил на осъществяването на експеримента. Десет месеца след неговата смърт проектът е стартиран. На кораба „Елдридж“ е монтиран „генератор на невидимостта“ – базиран на теориите на Айнщайн и Тесла за електромагнетизма и гравитацията. На 28 октомври 1943 г. военният кораб не само изчезва от радарите, а и се появява на 320 км от Филаделфия – в Норфолк, Вирджиния.

По-консервативните изследователи смятат, че експериментът всъщност се е състоял в нещо доста по-обикновено, макар и не незначително от научна гледна точка – целта му е била да формира около кораба електромагнитно поле, което да го направи „невидим“ за разработените по това време в Германия магнитни морски

мини, които откриват и следват металния корпус на военните кораби, залепают се към тях и ги взривяват. Генерираното изкуствено магнитно поле предпазва кораба от подобни мини – доста разумно и не чак толкова странно изобретение. Но е факт, че американският военен флот и до днес категорично отрича да е извършван какъвто и да е експеримент с кораба „Елдридж“, а това допълнително налива масло в огъня на конспирациите.

ЧЕСТОТА И HAARP

The High Frequency Active Auroral Research Program (Програма за високочестотни активни изследвания на полярното сияние), или HAARP, изследва йоносферата и е финансирана от Военновъздушните сили на САЩ, американския флот, университета в Аляска и правителствената агенция към Министерството на отбраната на САЩ.

Станцията на HAARP се намира в Гакон – Аляска. В наши дни за тази агенция обикновено се говори или лошо, или нищо. Мистерията, която обгръща изследванията ѝ, я превръща в мишена на едни от най-зловещите конспиративни теории. HAARP официално съществува от 1993 г., но за родоначалник на разработките, с които се занимава, е обявен... Никола Тесла. Това се базира на теориите, че в далечната 1943 г., часове след неговата смърт, всички документи на учения са иззети от военните и са пазени като строго секретни и до днес.

До голяма степен конспиративността относно HAARP и свързането ѝ с Тесла се дължи на впечатляващите, граничещи с шоупрограма лекции на сръбския учен относно безжичните комуникации и безплатната енергия, черпена от атмосферата. Тесла изоставя проекта на най-голямата си мечта – да даде човечеството с вечно електричество, – защото стига до извода, че манипулирането на горния слой на атмосферата би довело до непредвидими промени в климата, природни катаклизми и въздействие над психиката на хората. Според конспиративните твърдения HAARP разра-

„Световният мир може да гоїде само като естествена последица на универсалното просветление.

ботва геофизични и психотронни оръжия, ползвайки някои от идеите на Тесла.

Сред последните обвинения към агенцията е, че е причина за земетресението във Фукушима, както и за супертайфуна Хайян във Филипините. Според публикувани данни на NASA Goddard Space Flight Center в Мериленд има доста странни атмосферни аномалии над Япония няколко дни преди земетресението. Графиките на изследователи от NASA показват, че над епицентъра са се образували почти перфектни топлинни пръстени. Ако емисиите от радон в разломните зони са причинили тези топлинни зони, каквато е официалната версия, то пръстените биха имали доста по-хаотичен характер. От показанията на индукционния магнетометър на

HAARP, публикувани от програмата, става ясно, че дни преди трагедията във Фукушима от агенцията са излъчвани сигнали с ниска честота – около 2,5 Hz (като естествения резонанс при земетресения). Тъй като историята не познава чести силни трусове в района на Фукушима, може да се спекулира, че предавателите на HAARP са предизвикали бедствието в Япония.

И така – въпросите и хипотезите са повече от отговорите, а гали те ще започнат да се появяват повече от половин век след смъртта на великия Никола Тесла – можем само да гадаем. Но едно е сигурно: за личността му си струва да се говори, защото е един от не толкова многото хора, изпреварили своето време...

Системата HAARP дава поле за размисъл на любителите на конспирацията и заради мистериозния си вид. Струва повече от 250 милиона долара, а строежът започва през 1993 г.

Ако този материал е провокирал у вас задълбочен интерес към Никола Тесла, ви препоръчваме: **ФИЛМИ:** „Никола Тесла - Властелинът на света“; „Никола Тесла - човек от бъдещето“; „Тайната на Никола Тесла“; „Никола Тесла - геният, който освети света“; „Смъртоносният лъч - Никола Тесла“; „Изгубена светлина - липсващите тайни на Никола Тесла“; „Тесла - господарят на мълниите“; **КНИГИ:** (не са превеждани на български) My Inventions: The Autobiography of Nikola Tesla, 1919 г.; The Complete Patents of Nikola Tesla, Jim Glenn, 1994 г.; Blood & Volts: Edison, Tesla and the Invention of the Electric Chair, Tom Metzger, 1996 г.; Mad Like Tesla, Tyler Hamilton, 2011 г.; **САЙТОВЕ:** www.teslauniverse.com; www.teslasociety.com; www.tesla-museum.org